

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 281/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Dudíťa (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou WEBBER LEGAL, s. r. o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO 50 680 552, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa Mgr. Antona Pavúka, proti postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoCsp 12/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 CoCsp 12/2022 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd uložil krajskému súdu príkaz konať.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v napadnutom konaní ako žalovaný proti žalobkyni obchodnej spoločnosti o zaplatenie sumy 2 848,60 eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke, ide o spotrebiteľský spor. Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 37 Csp 35/2020-144 z 15. novembra 2021 konanie čiastočne zastavil, sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 308,20 eur s príslušenstvom. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol sťažovateľ odvolaním podaným 16. decembra 2021, súdny spis bol odvolaciemu súdu predložený 9. marca 2022. O podanom odvolaní nebolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti odvolacím súdom rozhodnuté, rovnako nebolo vo veci vykonaný žiaden iný úkon.
3. Ústavný súd dopytom na krajskom súde zistil, že tento o podanom odvolaní rozhodol 14. apríla 2023 tak, že napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súdny spis bol okresnému súdu odoslaný 10. mája 2023.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ poukazuje na to, že k porušeniu označených základných práv došlo v dôsledku neprimeranej dĺžky rozhodovania krajského súdu o jeho odvolaní. Podľa sťažovateľa ide o mimoriadne jednoduchú právnu vec, odvolací súd za viac ako jeden rok o nej nerozhodol, pričom okresný súd meritórne rozhodol za menej ako jeden kalendárny rok. Ani po skutkovej stránke tu nebadat' žiadne zložité okolnosti vyžadujúce si rozsiahlejšie dokazovanie, sťažovateľ svojím správaním nijako neprispel k dĺžke odvolacieho konania. Odvolacie konanie vzhľadom na povahu veci trvá neprimerane dlho a krajský súd spôsobuje zbytočné priet'ahy v napadnutom konaní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou podanej ústavnej sťažnosti je sťažovateľom tvrdené porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom krajského súdu v napadnutom konaní o zaplatenie finančnej sumy z titulu zmluvy o pôžičke, ide o spotrebiteľský spor.

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

7. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

8. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti možno konštatovať, že nejde o vec vymykajúcu sa bežnej rozhodovacej agende, ide o spotrebiteľský spor, teda možno konštatovať, že povaha veci a jej význam pre sťažovateľa nespadá k typom konania, v ktorých súd musí konať obzvlášť starostlivo a promptne (ako to je napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých).

9. Rovnako sa nejaví, že by správanie sťažovateľa prispelo k vzniku zbytočných priet'ahov v konaní.

10. Postup krajského súdu možno v okolnostiach prejednávanej veci hodnotiť ako v medziach primeranosti dĺžky konania aj s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania. Krajský súd o odvolaní sťažovateľa rozhodoval viac ako 13 mesiacov, čo nemožno hodnotiť ako neprimeranú dĺžku odvolacieho konania. Žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu 29. decembra 2020, okresný súd meritórne rozhodol 15. decembra 2021, celková dĺžka konania dosiaľ presahuje dobu 2 a pol roka na dvoch inštančných stupňoch, čo neindikuje neprimeranosť dĺžky konania. Je pravdou,

že konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, krajský súd vrátil vec opätovne na prejednanie okresnému súdu, avšak dĺžka odvolacieho konania, ako aj celého doterajšieho konania je zlučiteľná s garanciami obsiahnutými v sťažovateľom označených právach, teda nie je tu predpoklad na vyslovenie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote, a preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších jeho návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu